

РЕШЕНИЕ

№ 13475

гр. С., 03.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 69 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА**

при участието на секретаря **СВЕТЛА Р. ЛАЗАРОВА**
като разгледа докладваното от **ВАНЯ Б. ИВАНОВА ЗГУРОВА** Гражданско дело № 20221110153758 по описа за 2022 година

Предявени са осъдителни искова с правно основание чл. 207, ал.1, т. 2 КТ за солидарно осъждане на ответниците А. Р. Т. и И. О. И. за заплащане на сумата от 32 992, 61лева , представляваща причинена имуществена вреда /липса/ при и по повод изпълнение на трудовите задължения на ответниците в периода 01.01.20г.- 16.02.20г. , както и лихва за забава върху главницата в размер на 9201,28 лева за периода от 01.01.20г. до 03.10.22г., както и законна лихва върху главницата от датата на исквата молба 04.10.22г. до окончателно изплащане на вземането.

Ищецът „Л.....“ ООД твърди, че в периода 01.01.20г.- 06.02.20г. ответниците са изпълнявали при ищцовото дружество-работодател отчетнически функции , като им е било възложено по трудово задължение да събират, разходват или отчитат парични или материални ценности . Ответникът А. Р. изпълнявал трудови задължения по силата на трудов договор 1061/02.02.15г. управител на ресторант за самообслужване“ с код по НКПД 1412 3003 в търговски обект на дружеството –работодател ресторант „Доминос пица“ на адрес гр. С., АДРЕС . Съгласно длъжностна характеристика посоченият ответник имал задължение да приема и отчита оборота на ресторанта след изтичане на работния ден, както и да ръководи финансовата дейност на ресторанта и да следи за отчитането й, като носи материална отговорност във връзка с опазване на имуществото и съхраняване на паричните средства в ресторанта. Поддържа се с исквата молба, че ответникът нарушил трудовите си задължения, като сам и заедно с другия ответник И. И. не е отчетел и предал на работодателя сума в общ размер на 32 992,61лева от реализирания оборот в търговския обект в периода 01.01.20г.- 16.02.20г. Поддържа се с исквата молба, че по този начин отв. А. Т. е злоупотребил с доверието на работодателя и му е причинил имуществена вреда в размер на 32 992,61лева. Горното било установено с Протокол 001/17.02.20г. за установена липса на

парични средства от реализирани обороти в магазина . Със заповед за налагане на дисциплинарно наказание „Уволнение“ от 15.05.20г. трудовото правоотношение с посочения ответник било прекратено на осн. чл. 190, ал.1, т.4, предл.1 от КТ / злоупотреба с доверието на работодателя/ и на осн. чл. 187, ал.1, т.9,КТ / увреждане имуществото на работодателя/ .

С втория ответник И. И. ищецът подписал трудов договор, по силата на който ответникът заемал длъжност „Мениджър екип“ с код по НКПД 3341 3003 в търговски обект на адрес ресторант „Доминос пица“ в гр. С.. , АДРЕС, съгласно която длъжност имал задължение да приема и отчита оборота на ресторанта преди започване на работния ден, да завежда касата на обекта—приема , отчита и съхранява паричните средства и документи, води касова книга, . В длъжностната му характеристика изрично било отбелязано, че носи материална отговорност във връзка с опазване на имущество и съхраняване на парични средства в ресторанта . Поддържа, че ответникът в качеството си на материално отговорно лице е нарушил трудовите си задължения, като самостоятелно и заедно с първия ответник не е отчитал и предавал на работодателя суми в общ размер на 32 483,27лева от реализирания оборот в обекта за периода от 01.01.20г. – до 16.02.20г. . Горното било установено с Протокол за липса № 001/17.02.20г., като трудовото правоотношение с посочения служител било прекратено на 31.03.20г. със Заповед №25/31.03.20г. за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“.

Твърди, че съгл. разпоредбата на чл. 208, т.2 КТ в случаите на пълна отговорност, когато вредата е причинена от няколко работници, те отговарят солидарно, както е в настоящия случай. Претендира и разноси.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът А. Р. Т. е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявените искове като неоснователни и недоказани. Поддържа, че за процесния период не е изпълнявал материално-отчетнически задължения , както и че не му е връчвана длъжностна характеристика, по силата на която да му бъдат вменени такива. Оспорва да е налице процесната липса, както и вината си за нея. Твърди, че не е бил на работа за времето, в което се твърди от работодателя да са реализирани липсите..Поддържа, че не е внасял наличности в банката от оборота в заведението, че не е изготвял и предавал ценни пратки от обекта на инкасо-служителите, поради което не носи отговорност за наличните суми и липси. Оспорва протокол от 14.02.20г. и от 17.02.20г., като по отношение на последния твърди, че не го е подписвал.

В депозирания отговор на исковата молба от ответника И. И. исковите претенции се оспорват като неоснователни и недоказани. Поддържа, че на 14.02.20г. ответникът е подписал под натиск и заплаха документ, с който поема отговорност заедно с другия ответник.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По предявения иск в тежест на ищеца е да установи наличието на следните

предпоставки: 1. съществуването на валидно трудово правоотношение между страните през периода, през който се твърди да са причинени имуществени вреди на работодателя; 2. противоправно поведение на ответниците при или по повод изпълнението на трудовите им задължения, което е извършено умишлено като проявна форма на вина; 3. имуществена вреда, изразяваща се в претърпени от работодателя имуществени липси/загуби/, както и техния размер; 4. причинно-следствена връзка между противоправното поведение на работника и причинените липси; 5. размерът на вредата; 6. Че липсите са причинени от двамата ответници.

При установяване на горепосочените предпоставки, в тежест на ответниците е да установят наличието на обстоятелства, водещи до изключване или намаляване на отговорността им.

Отговорността по чл. 207, ал.1, т.2 КТ е за липса, която представлява типичен за отчетническите трудови функции състав на увреждане. Тя се състои в недостиг в касата /когато става въпрос за парични ценности/ или в склада, цеха и пр. /когато става въпрос за материални ценности/, който е с неустановен произход - няма яснота относно причините за неговото появяване. При констатиране на такъв недостиг, възниква презумпция, че липсата е причинена от отчетника. Тази презумпция произтича от една страна от специфичната трудова функция на отчетника, че именно негово задължение е да пази и отчита поверените му парични или материални ценности, а от друга и от нейния неизяснен произход. С оглед на това, за да избегне ангажирането на неговата имуществената отговорност при констатирана липса, материално отговорното лице следва да докаже, че не е причинил щетата или, че не я е причинил виновно, т.е. тежестта на доказване се обръща. Следователно, в производството по иск с пр. осн. чл. 207, ал.1, т.2 КТ в тежест на работодателя - ищец в производството, е да установи наличието на липса, а в тежест на работника-МОЛ е да опровергае презумпцията, че същата е причинена от него или по негова вина. За да е налице липса по см. на чл. 207, ал.1, т.2 КТ е необходимо на първо място да е установен недостига на парични или материални ценности и на второ място, този недостиг следва да е възникнал по времето на упражняване на съответната трудова функция. Последното е така, доколкото отговорността за съхраняването и отчитането на съответните ценности е специфично трудово задължение, което е елемент от трудовото правоотношение на съответното МОЛ /Решение № 56 от 10.03.2010 г. на ВКС по гр. д. № 540/2009 г., III г. о., ГК/.

За липса в пълен размер, съгласно чл. 207, ал.1, т.2 от КТ отговаря спрямо работодателя работник или служител, на когото е възложено като трудово задължение да събира, съхранява, разходва или отчита парични или материални ценности. Доказателствената тежест за установяване на качеството на материалноотговорно лице на ответника по иска е на работодателя. Относно качеството материалноотговорно лице на работниците и служителите от значение са както доказателствата за възложените им по трудовото правоотношение отчетнически задължения, така и доказателствата за фактически осъществявана от работника или служителя отчетническа дейност / Решение № 60 от

18.02.2010 г. на ВКС по гр. д. № 324/2009 г., III г. о., ГК/.

Между страните не се спори, а и отделено за безспорно обстоятелство с Определение № 2144 от 17.01.2023г. съществуващото между страните трудово правоотношение, което по отношение на отв. А. Т. е било прекратено на 15.05.20г. със Заповед за уволнение на осн. чл. 190, ал.1, т.4 КТ предл.1 и чл. 187, ал.1, т.9 КТ, връчена на ответника на 20.05.20г., а по отношение на втория ответник- И. И.- че е заемал за процесния период при ищеца длъжност „мениджър екип“ с код по НКПД 3341 3003 в търговски обект „Доминос пица“ в гр. С., БАДРЕС, като трудовото правоотношение на този ответник е прекратено със Заповед за уволнение №25/31.03.20г.

Видно от Трудов договор № 1061/02.12.2015г. А. Р. Т. е назначен при ищцовото дружество на длъжността „шофьор лек автомобил“, като със Допълнително споразумение от 01.11.2017г., считано от същата дата е назначен като „Управител ресторант самообслужване“.

Според т.5 и т.8 от приложената по делото длъжностна характеристика за длъжност „Управител на ресторант за самообслужване“ сред задълженията на изпълняващия длъжността е да приема и отчита оборота на ресторанта след изтичане на работния ден, както и да ръководи цялостната финансова отчетност на ресторанта и следи за правилното водене и своевременно отчитане. Като специфична функция и задача е посочено носенето на материална отговорност във връзка с опазването на имуществото в ресторанта, изразходването на продуктите и съхранението на паричните средства. Длъжностната характеристика е връчена и подписана от А. Т. през м.11.2017г.

Според приложената по делото длъжностна характеристика за длъжност „Мениджър екип“ сред задълженията на изпълняващия длъжността е да приема и отчита оборота на ресторанта преди започване на работния ден, да завежда касата на обекта-приема, отчита и съхранява паричните средства и документи, води касовата книга. Като специфична функция и задача е посочено носенето на материална отговорност във връзка с опазването на имуществото в ресторанта, изразходването на продуктите и съхранението на паричните средства. Длъжностната характеристика е връчена и подписана от И. И. на 01.07.2019г.

Предвид изложеното, съдът намира, че и на двамата ответници е възложено като трудово задължение да събират, съхраняват, разходват или отчитат парични средства, като същите имат качеството материалноотговорно лице.

Този извод се потвърждава и от разписаните Вътрешни правила на ЛН ООД за отчитане и предаване на Касовата наличност“ и утвърдени със Заповед от 07.11.2018 г. в т.2.1 и т.2.3 като отговорност на материално отговорните лица е посочено, че дневният оборот от реализираните продажби в търговските обекти се отчита, съхранява и предава само и единствено от служителите на длъжност „Управител на ресторант на самообслужване“ и „Мениджър екип“, наричани материално отговорни лица. Последните отговарят за липса в пълен размер, заедно със законните лихви. Според т.3.1 дневният оборот се отчита в края на всеки работен ден като МОЛ преброява паричните средства в

касата и ги поставя в огнеупорен, железен сейф. Съгласно т.4.1 дневният оборот се оформя като ценна пратка и се подготвя за инкасиране не по-късно от 9:30 ч. сутринта в деня, следващ отчитането на оборота по реда на чл. 3.1 по-горе. Ценните пратки се предават за инкасиране само от МОЛ, като съгласно Приложение 3 към Договор за инкасови и касови услуги от 05.11.2018г., сключен между ищеца, „УниКредит Булбанк“ АД и „ВИП Секюрити“ ЕООД, за процесния обект това са служителите И. И. и А. Т..

Показанията на разпитания в хода на делото Цветомир Жениев С-бивш служител на ищцовото дружество, заемащ длъжността супервайзър и отговарящ за процесния обект, са в унисон с горепосоченото. Той посочва, че оборотът се отчита от управителя и от мениджър екип, като към процесния период такива били съответно А. Т. и И. И., като тяхно задължение било и предаването му на инкасо служителите. Те имали достъп до сейфа, кодовете на оборота и задължение да изготвят дневния отчет от касовия апарат.

С оглед изложеното, съдът намира за доказано, че ответниците имат качеството на материалноотговорно лице. Изводът на съда не се разколебава от посоченото от ответника А. Т., че за процесния период не е изпълнявал материално-отчетнически задължения, доколкото при връчването на длъжностната характеристика за „Управител ресторант самообслужване“ през м.11.2017г. не е заемал такава длъжност. Както бе посочено по-горе, А. Р. Т. е назначен при ищцовото дружество на длъжността „шофьор лек автомобил“, като с Допълнително споразумение от 01.11.2017г., считано от същата дата е назначен като „Управител ресторант самообслужване“. Предвид изложеното, съдът намира доводът за несъстоятелен.

Съдът намира за доказано, че е налице липса на парични средства. Видно от заключението по ССЧЕ, което съдът кредитира като компетентно и обективно изготвено, има установени липси в реализирания оборот на обекта, с адрес: ресторант „Доминос пица“, гр. С.. 1532, АДРЕС, за периода от януари 2020 г. до февруари 2020 г., по дати представени в изготвена от вещото лице таблица /Приложение 1, л. 2215 от делото/. Липсата е установена чрез засичане на реализирания оборот за деня от съответния касов апарат, записите в касовата книга и вътрешния касов отчет/документа, който пицарията изпраща всеки ден по имейл, с цел да се засекат реализирания оборот с фактическата касова наличност/, както и постъпилите плащания от ПОС-терминалите, постъпилия оборот от инкасо и онлайн плащанията. Липсата се образува от две суми:

-липси на пари от реализирания оборот общо 22 207,61 лв., която е констатирана при преброяването, които са част от реализирания оборот, не са предадени на инкасо служител и **не е** заверена сметката на ищеца/ сбор от сумите 40,00 лв. +6912,00 + 6700 +7910 +509,34 +109,14 +18,06+9,07/. Сумата е получена като разлика между оборота по касов апарат на съответните дни и липса на внесени в банката суми за същите дати и същата стойност.

-липса на пари по Акт за различие в ценна пратка общо от 10785,00 лв./ сумата е получена като разлика от сумата 82730 лв. /сбор от сумите по опис, вносна бележка и разписка /товарителница/ минус 71945,00 лв./ действително/ реално постъпили суми по банкови извлечения/.

Общи липси: 22207,61 + 10785,00 = 32992,61 лв.

Вещото лице уточнява, че за конкретния период има установени липси от обороти от обекта, като при проверката на банковата сметка със заверените суми със суми от ценните пратки се установи че: на 20.01.2020 г., 21.01.2020 г. и на 22.01.2020 г. не са предавани ценни пратки с обороти към инкасо служителите и съответно няма постъпили суми от : 6912,00 лв.- за оборот на 20.01; 6700,00 лв. за оборот на 21.01.20 и 7910,00 лв. за оборот на 22.01.2020 г. За останалите дати се установи, че има разминавания между обявените обороти на инкасо разписките и реално постъпилите средства от ценните пратки по банковата сметка на ищеца. За разликите от ВИП Секюрити са съставени Актове за различие в ценната пратка, установени при преброяване на паричните средства в инкасо центъра и изписаното в инкасо разписки / товарителници, вносните бележки и приложения опис на пари. При заверката на сумите в банковата сметка на „Л.....“ ООД за конкретния обект ресторант „Доминос пица“, гр. С.. 1532, АДРЕС, се използва код SFB-7 за ресторант 7 „Доминос пица“, като по този начин се разграничава от кой обект се внася оборота.

Според заключението, след разпоредена проверка от управителя на ищеца на касовата наличност за процесиите дати, са установени липси в общ размер на: 32991,61 лв. и е съставен протокол № 001/17.02.2020 г./ - протоколът е приложен по делото. Същият протокол е осчетоводен в счетоводните сметки на дружеството по сметка 442 Вземания по липси и начети за периода от 01.01.2020-31.12.2020 г. - по партида А. Р. Т. и И. О. И. в кореспонденция със сметка 500 /7 Каса в търговски обекти в лева. Същото било видно и от представената за проверка Синтетична оборотна ведомост по сметка за дружеството „Л.....“ ООД за 2020 г. и смет. справка от аналитична сметка 442 Вземания по липси и начети за периода от 01.01.2020-31.12.2020 г. При проверка на баланса на дружеството за 2020 г. се установило включването на липсите във финансовия отчет на дружеството за 2020 г. в Баланса, Актива на Раздел Б- Текущи /краткотрайни /активи, група II Вземания, по -конкретно „Други вземания“.

Предвид изложеното, съдът намира, че са установени липси на парични средства, възлизащи на претендирания от ищцовото дружество размер. Наличието на липси се потвърждава и от свидетелските показания. Св. С, изпълнявайки своите задължения като супервайзър, е установил липси при проверка на бележките от инкасо службата. Сочи, че след разговор с инкасо службата, техни служители посочили, че били върнати няколко пъти, т.е. че няма да се предава оборот.

На следващо място, съдът намира, че липсите са причинени от ответниците, в т.ч. и виновно. В този смисъл последните не оборват презумпцията, произтичаща от специфичната трудова функция на отчетника - да пази и отчита поверените му в случая парични ценности. Причинната връзка между липсата (вреда с неизяснен произход) и действията и бездействията на отчетника се презумира от закона и не подлежи на доказване от работодателя – предполага се виновното поведение на отчетника, комуто са възложени функции да полага грижа по-голяма от обикновената (чл. 126, т. 8 КТ) за опазване

имуществото на работодателя. Отчетникът обаче разполага с възможност да обори в хода на съдебния процес законната презумпция за виновност като докаже, че липсата не се дължи на негови действия или бездействия. Той разполага с правото да въведе възражения за настъпване на липсата поради нормален производствено стопански риск (чл. 204 ЗЗД); оправдан стопански риск; на неизбежна отбрана или крайна необходимост (чл. 46 ЗЗД); поради изпълнение на неправомерна служебна заповед или поради обстоятелства, за които е отговорен работодателят (чл. 83, ал. 1 ЗЗД), като за доказване на тези възражения са допустими всички доказателствени средства, в т. ч. и свидетелски показания (в този смисъл т. 14 от Постановление № 5 от 15. X. 1955 г., Пленум на ВС РБ). При възражение за намаляване на обезщетението или за освобождаване на отчетника от отговорност, в негова тежест е да установи, че работодателят не е изпълнил задълженията си по трудовия договор да осигури условия за изпълнение на отчетническата функция по съхранение на имуществото; условия, в съответствие с характера на работата (чл. 127, ал. 1, т. 2 КТ); да осигури условия, осигуряващи обичайната възможност за опазване и съхранение на поверените на отчетника стоково-материални ценности /Решение № 121 от 23.11.2018 г. на ВКС по гр. д. № 5010/2017 г., III г. о., ГК/.

Установи се, че в периода на натрупване на липсите, ответниците са изпълнявали трудовите си функции като МОЛ, а и видно от заключението по ССЧЕ в дните на констатирани липси са били и на смяна. Приложен е и документ от 14.02.2020г., подписан от ответниците, в който е посочено, че същите в качеството им на служители – мениджър и зам. мениджър не са отчели, не са предали на работодателя и са задържали в себе си сума в размер на 32 880 лв., представляващи сума от реализиран оборот в обекта на работодателя и се задължават да предадат сумата в срок до 28.02.2020г. Ответниците не оспорват подписването на този документ, като сочат единствено, че са направили това под натиск. За последното обаче не са приложени никакви доказателства извън техните твърдения. Още повече, в показанията си св. С сочи, че документът е подписан доброволно. По този начин е налице извънсъдебно признание, че дължат претендираната сума.

Противно на твърденията на ответника А. А., не се доказва липса на въведена финансова дисциплина от работодателя, съгласно която да са уредени ясни условия на отчитане на оборота. По делото са приложени вътрешни правила, в които подробно е описано какво е задължението на МОЛ по отношение отчитането, а видно от свидетелските показания тези правила са били оповестени и поставени на видно място.

Предвид изложеното, съдът намира, че ответниците не обориха презумпцията, досежно причинените липси и вината, от което следва, че отговорността на ответниците следва да бъде ангажирана.

Съгласно чл. 208, т.2 от КТ ответниците следва да отговарят солидарно. Досежно възражението, че в обекта имало и друг мениджър следва да се отбележи, че материалноотговорното лице не може да се освободи от отговорност за вреди от липси, когато в отчетния период в обекта е работило и друго солидарно отговорно лице, което не е ответник по иск. При солидарната отговорност кредиторът може да търси цялото

задължение от всеки от съпричинителите. Платилият дълг има регрес спрямо другите съизвършители, но в процеса срещу него не разполага с възражение, че и други лица са отговорни за настъпване на вредата - в този смисъл и решение № 380 от 2.06.2009 г. по гр. д. № 758/2009 г. III г. о. ВКС, постановено по реда на чл. 290 ГПК; Решение № 29 от 30.03.2016 г. на ВКС по гр. д. № 3441/2015 г., IV г. о., ГК.

Така установените факти обуславят извод за основателност на предявения иск с правно основание чл. 207, ал.1, т.2 КТ.

С оглед обусловения му характер, като основателен следва да бъде уважен и искът с правно основание чл. 86 ЗЗД. Обезщетението за забава се дължи от деня на причиняването на щетата или в случая това е 06.01.2020г. Обезщетението за забава в размер на законната лихва за периода от 06.01.2020 г. до 03.10.2020 г. върху сумата 32992,61 лева възлиза на 9014,52 лева, видно от заключението по ССче, в който размер искът следва да бъде уважен, а за разликата до пълния предявен размер от 9201,28 лв. и за периода от 01.01.2020г. до 05.01.2020г.-отхвърлен.

По разноските:

Предвид изхода на правния спор право на разноски има ищецът. Същият е направил и доказал такива в размер на 1687,75 лв. държавна така, 600 лв. депозит за вещо лице и 2500 лв. адвокатско възнаграждение или това е сума в общ размер от 4787,75 лв. Съразмерно на уважената част от исковете се дължат 4766,56 лева.

От ответника А. Т. са направени разноски в размер на 2000 лв. адвокатско възнаграждение, от които съразмерно на отхвърлената част от исковете му се дължи сумата от 8,85 лв.

От ответника И. И. са направени разноски в размер на 2800 лв. адвокатско възнаграждение, от които съразмерно на отхвърлената част от исковете , му се дължи сумата от 12,39 лв.

Воден от горното, Софийски районен съд, 69 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА А. Р. Т., ЕГН: *****, с адрес: гр. К ул. „Б.. 96 и И. О. И., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ж.к. адрес да **заплатят солидарно** на „Л.....“ ООД, с ЕИК ..., седалище и адрес на управление: гр. С., ж.к. „м 1“, бул. „Й“ № 1, бл. 24 на основание чл. 207, ал.1, т. 2 КТ и чл. 86, ал.1 ЗЗД сумата от **32 992,61 лева** , представляваща причинена имуществена вреда /липса/ при и по повод изпълнение на трудовите задължения на ответниците в периода 01.01.20г.- 16.02.20г., ведно със законна лихва върху главницата от датата на исквата молба-04.10.22г., до окончателно изплащане на вземането, както и лихва за забава върху главницата в размер на **9014,52 лева** за периода от 06.01.20г. до 03.10.22г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за обезщетение за забава за разликата над 9014,52 лв. до пълния

предявен размер от 9201,28 лв. и за периода 01.01.2020г.-05.01.2020г.

ОСЪЖДА А. Р. Т., ЕГН: *****, с адрес: гр. К ул. „Б.. 96 и И. О. И., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ж.к. адрес да заплатят солидарно на „Л.....“ ООД, с ЕИК ..., седалище и адрес на управление: гр. С., ж.к. „м 1“, бул. „й“ № 1, бл. 24 на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **4766,56 лв.**, представляваща разноски в производството.

ОСЪЖДА „Л.....“ ООД, с ЕИК ..., седалище и адрес на управление: гр. С., ж.к. „м 1“, бул. „й“ № 1, бл. 24 да заплати на А. Р. Т., ЕГН: *****, с адрес: гр. К ул. „Б.. 96 на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **8,85 лв.**, представляваща разноски в производството.

ОСЪЖДА „Л.....“ ООД, с ЕИК ..., седалище и адрес на управление: гр. С., ж.к. „м 1“, бул. „й“ № 1, бл. 24 да заплати на И. О. И., ЕГН: *****, адрес: гр. С., ж.к. адрес на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, сумата от **12,39 лв.**, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____